Cilvēks, kas neko nepamet pusceļā

«Vika, vai tu vēl neesi pametusi mācības?» jautāju Viktorijai Dominiecei, satikusi viņu darbā.

Tas bija 1964. gadā, kad, būdama rūpnīcas komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāre, runāju ar strādniekiem par izglītības turpināšanu vispārizglītojošajā vakara vidusskolā. V. Dominiecei atbilde allaž bija viena: «Es neko nepametu pusceļā.»

Tas mani iepriecināja. Viegli jau Viktorijai neklājās: maiņu darbs, mājās mazs dēliņš — Uldis. Jāpateicas vīram Jānim, kas skolnieci-mammu visādā ziņā atbalstīja: vakaros gan uz skolu, gan no skolas jo bieži aizveda ar motociklu.

Pazīstu Viktoriju ne tikai darbā, kur viņa akurāti veic uzticētos pienākumus un jaunie speciālisti bieži nāk pie viņas konsultēties, bet arī kopīgos tūrisma braucienos un uzņēmuma sabiedriskajos pasākumos. Kopā apceļots Kaukāzs no Melnās līdz Kaspijas jūrai, būts Volgogradā, Kijevā, Ļeņingradā un citur. Viscaur Viktorija ir tiekusies padziļināt savas zināšanas, iepazīt citu mūsu brālīgo republiku dzīvi un kultūru.

MŪSU DEPUTĀTU KANDIDĀTI

Pēc rūpnīcas sieviešu padomes, kuras locekle ir arī Viktorija, iniciatīvas noorganizēja šūšanas un piegriešanas kursus. Dalībnieku skaits sākumā bija ļoti kupls, bet ar katru nodarbību tas saruka, līdz mēs pārējie pat aizmirsām, ka tādi kursi darbojas. Reiz satiku Viktoriju kāpnēs un ieminējos:

«Vai tu vēl apmeklē kursus?»

«Es taču neko nepametu pusceļā,» viņa atbildēja.

Mūsu rūpnīca aug, ceļas jauni korpusi. Aizvien vairāk būs vajadzīgi izglītoti darbinieki, jāsagatavo daudz jaunu aparātu uzraugu. Liels nopelns kadru sagatavošanā ir vecākajai aparātu uzraudzei Viktorijai Dominiecei. Pie viņas droši var sūtīt mācīties jaunos aparātistus. Sekmes neizpaliks.

Ar katru gadu pilnveidojas rūpnīcas ražošanas tehnoloģija, jo darbā ieviešam jaunākos zinātnes un tehnikas sasniegumus. Lai sekotu līdzi visam jaunajam ražošanā, labāk izprastu mikrobioloģiskos un ķīmiskos procesus, Viktorija Dominiece iegūst papildus zināšanas rūpnīcā nodibinātajos laborantu kursos, kuros lekcijas lasa labākie uzņēmuma speciālisti.

«Tu domā beigt kursus?» jautāju.

Viktorijas atbilde bija parastā: «Es neko nepametu pusceļā.»

Mēs, kas pazīstam Viktoriju Dominieci, esam pārliecināti, ka, ja viņu ievēlēs par Latvijas PSR Augstākās Padomes deputāti, V. Dominiece nepametīs viņai uzticētos pienākumus pusceļā un visu veiks pēc labākās sirdsapziņas.

Vēlēšanu dienā — 13. jūnijā balsojiet par biedri Viktoriju Dominieci!

V. Caune,

Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas ceha priekšniece